

Velikonoční evangelium

Proč musel Ježíš zemřít?

Bylo jednou jedno království a v tom králov-

ství vládl mladý a spravedlivý král. Tento král byl mezi lidmi znám především ze dvou důvodů. Tím prvním byla právě jeho spravedlnost. Vždy se totiž ujistil o tom, že ti, kdo spáchali nějakou nezákonnost, byli po zásluze potrestáni. Jakékoli přestupování zákona nebylo tolerováno. Tou druhou pravdou, která byla o králi známa, bylo to, že velmi miloval svou matku, a proto vždy u jeho stolu seděla na čestném místě. Jednou se však stalo, že jeho matka spáchala skutek, který zasluhoval trest. Možná, že to vlastně ani neměla v úmyslu, možná se jen sprátelila se špatnými lidmi, kteří ji do celé situace dostali. Každopádně ortel za skutek, který spáchala, zněl: „40 ran bičem“.

Celé království žilo v napjatém očekávání. Zvítězí králova láska k matce a nechá ji osvobodit, nebo zvítězí králova absolutní spravedlnost a bude trvat na bičování své matky před shromážděným davem? Nikdo v království si na tuto otázku netroufl odpovědět. Nakonec, jak už to bývá, nadešel den, kdy měl být rozsudek vykonán. Téměř celé království se tísnilo na náměstí, aby vidělo, jak vše nakonec dopadne. Králova matka byla přivede-

na a přivázána ke kůlu. Po té přistoupil vykonavatel rozsudku s bičem v ruce. Když se chystal dát první ránu, pokynul král rukou a řekl: „Počkej chvíli“. Po tom vstal z trůnu svlékl hedvábnou košili, sestoupil ke kůlu, u kterého byla připoutána jeho matka a objal ji tak, že svým tělem zcela zakryl její záda a na místo jejich zad, vojákovi vykonávající trest, nastavil svoje záda. To byl jediný způsob, jak zůstat spravedlivým králem, který nikomu nestraní a přitom ochrání svoji milovanou matku před těžkým trestem.

Tento příběh se může zdát být pohádkou a běžnému čtenáři může připadat, že o pohádku skutečně jde, ale není tomu tak. Tento příběh používám k tomu, aby bylo možné objasnit, o co vlastně v křesťanství jde, proč všichni křesťané mluví stále jen o Ježíši a z jakého důvodu musel Ježíš na kříži zemřít.

Bible říká: „Všichni zhřešili a postrádají Boží slávu“. Na jiném místě v Bibli se říká: „Není nikdo spravedlivý, není ani jeden“. Bible nás jasně informuje o tom, že člověk, ačkoli byl původně stvořen k Božímu obrazu, upadl do hříchu a ztratil své původní postavení. Bůh se tak nacházel v podobné situaci jako král z našeho příběhu. Na jedné straně mu jeho absolutní spravedlnost velela vykonat rozsudek nad padlým a hříšným lidstvem, které si bylo vědomo následků za porušení práv. V takovém případě má následovat absolutní trest: „Mzdou hříchu je smrt“ a to nejen smrt fyzická ale i věčná. Na straně druhé mu jeho láska kázala hříšné lidstvo zachránit.

Byla tu tedy otázka jak vyřešit tuto patovou situaci. Bůh však našel moudré řešení. Jeho syn sestoupil na zem a stal se člověkem. Narodil se v Betlémě ženě jménem Marie a byl pojmenován Ježíš. Prožil bezchybný a bezhříšný život a skrze zázraky a znamení, které činil, prokázal své Božství. Nakonec byl lidmi zatčen, zmučen a ukřižován přesně tak, jak o tom bylo prorokováno stovky let před tím. Byl potrestán, aniž byl vinen. Byl zabit,

aniž by kdy ublížil. Třetího dne však vstal z mrtvých a vystoupil zpět na nebesa, odkud se jednoho dne zase vrátí, aby soudil živé i mrtvé.

Ježíš Kristus se stal pro každého člověka zachráncem, který si s lidmi, které miloval, vyměnil místo u smrtícího kůlu. Bible říká: „Ten kdo v něho věří, není odsouzen, kdo však nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného syna Božího.“

To je tedy první část poselství velikonoce – cena za přestoupení byla zaplacená a Bůh nabízí milost všemu lidstvu. Je to podobné, jako s milostí u prezidenta - milost je možná, ale je třeba o ni požádat. Stejně tak i Bůh nabízí tuto milost všem, ale dostanou ji jen ti, kteří se k Bohu obrátí, požádají o ni a přijmou ji.

Tou druhou částí velikonoce je vzkříšení. Ježíš byl vzkříšen a žije. A to zakoušejí a prohlašují stamiliony lidí na tomto světě. Jsou to ti, kteří požádali a přijali milost Jím darovanou.

Bůh Stvořitel miluje všechny lidi a svoji odpouštějící lásku chce dát poznat všem kdo se k němu obrátí. Jeho láska má moc uzdravit vše a každého, i tebe.

Ježíše Krista můžeš do svého života pozvat třeba hned teď. Pokud chceš, můžeš Jež nyní v modlitbě požádat, aby Ti odpustil Tvoje viny a stal se Pánem Tvého života. Není důležité, jaká volíš slova, ale záleží na jejich upřímnosti. Tvoje vyznání může vypadat třeba takto:

Pane Ježíši Kriste,

já vím, že jsem vinen a že nemám nic, čím bych si zasloužil Tvoje odpuštění. Prosím Tě Pane, abys mi odpustil mé viny.

Děkuji Ti, že jsi za mě dal svůj život. Děkuji Ti, že jsi zemřel na kříži za moje viny. Věřím, že jsi vstal z mrtvých a chceš mě zachránit.

**Ježíši,
otvírám Ti
nyní dveře
svého
srdce a
přijímám
Tě jako
svého
Zachránce
a Pána
svého
života.
Děkuji Ti
Bože, že
jsi mi
odpustil a
že jsi mě přijal. Amen.**

